

Sygn. akt VI W 528/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Radomsku VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Krystyna Fałek

Protokolant: sekretarz sądowy Bożena Słaby

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 marca 2017 r., 11 maja 2017 r.,

przy udziale oskarżyciela publicznego: -

sprawy **W. O.**, syna R. i I. z domu G., urodzonego w dniu (...) w B.,

### **obwinionego o to, że:**

w dniu 19 października 2016 r., o godz. 16.05, w miejscowości D. gm. K. na drodze K-1 (419 km), kierując samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 66 km/h, jadąc z prędkością 166 km/h w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 100 km/h,

### **tj. o czyn z art. 92 a kw**

**- orzeka –**

1. obwinionego **W. O.** uznaje za winnego popełnienia zarzuczonego mu wykroczenia wyczerpującego dyspozycję art. 92a kw i za to na podstawie art. 92a kw wymierza mu karę 500 (pięćset) złotych grzywny;
2. wymierza obwinionemu 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa 100 (sto) złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków postępowania.

**Sygn. akt VI W 528 / 16**

## UZASADNIENIE

W dniu 19.10.2016 r. funkcjonariusze Policji w osobach K. Z. (1) oraz A. Ż. z Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w R. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w rejonie Drogi Krajowej Nr 1. W godzinach popołudniowych policjanci przebywali w miejscowości D., gmina K. i stojąc poza obszarem zabudowanym na poboczu drogi K – 1 (419 km), będącą drogą ekspresową dwujezdniową o dwóch pasach ruchu przedzielonych pasem zieleni, kontrolowali prędkość pojazdów przemieszczających się tą drogą w kierunku K., za pomocą laserowego miernika prędkości o nazwie U. (...) -20 100LR (numer fabryczny (...), rok produkcji 2012), posiadającego ważną legalizację Dyrektora Okręgowego (...) Miar

w K. stwierdzającą jego poprawne działanie. Dopuszczalna prędkość ruchu dla samochodów osobowych na kontrolowanym odcinku drogi K -1 wynosiła 100 km/h.

- zeznania K. Z. (2) (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:26:16 do 00:49:50, k. 2 – 3 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:47:44)

- zeznania A. Ż. (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:50:59 do 01:17:43; k. 4 – 5 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 01:13:06 )

- poświadczona za zgodność z oryginałem kopia świadectwa legalizacji ponownej

(k. 6)

Urządzenie (...) 20-20 100LR dla pomiaru prędkości pojazdu kontrolowanego wykorzystuje wiązkę laserową. Na pracę tego urządzenia nie mają żadnego wpływu linie przesyłowe wysokiego napięcia. Wykorzystywana technologia wiązki laserowej umożliwia precyzyjne wykonanie pomiaru także w trudnych warunkach atmosferycznych, takich jak deszcz, mgła lub śnieg. Wykonanie pomiaru tym urządzeniem jest możliwe nawet z wnętrza nieporuszającego się radiowozu, przez jego szybę. Po wykonaniu prawidłowego, niezakłóconego pomiaru urządzenie (...) 20-20 100LR wyświetla prędkość kontrolowanego obiektu, odległość w jakiej kontrolowany obiekt znajdował się od urządzenia pomiarowego oraz czas jaki minął od ostatniego wykonanego pomiaru. W przypadku występowania zakłóceń uniemożliwiających przeprowadzenie prawidłowego pomiaru, nie zostanie on wykonany, a wyświetlacz urządzenia przedstawi obsługującemu kod błędu identyfikujący rodzaj zakłóceń. Urządzenie (...) 20-20 100LR nie posiada pamięci wewnętrznej umożliwiającej zapisywanie przeprowadzonych pomiarów, jak i nie jest możliwe uzyskanie wydruku z wykonanego pomiaru. Egzemplarz tego urządzenia jest na wyposażeniu Komendy Powiatowej Policji w R. od kilku lat.

- zeznania K. Z. (2) (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:26:16 do 00:49:50, k. 2 – 3 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:47:44)

- zeznania A. Ż. (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:50:59 do 01:17:43; k. 4 – 5 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 01:13:06 )

- kopia instrukcji urządzenia pomiarowego (k. 29 – 68)

Zarówno K. Z. (1) jak i A. Ż. przeszli ogólne szkolenie z obsługi ręcznych mierników prędkości używanych w pozycji statycznej przeprowadzonych w L.. Dodatkowo w 2013 r. zapoznali się oni z instrukcją obsługi urządzenia (...) 20-20 100LR.

- zeznania K. Z. (2) (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:26:16 do 00:49:50, k. 2 – 3 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:47:44)

- zeznania A. Ż. (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:50:59 do 01:17:43; k. 4 – 5 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 01:13:06 )

- kopia karty zapoznania się z treścią instrukcji obsługi urządzenia pomiarowego U. L. (k. 79).

W godzinach popołudniowych drogą K – 1 w kierunku K. przemieszczał się W. O. kierując samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...). O godzinie 16.05. W. O. znalazł się na 419 km drogi K -1, w miejscowości D. w gminie K. zbliżając się do miejsca, w którym funkcjonariusze Policji z KPP w R. kontrolowali prędkość pojazdów. Samochód W. O. przemieszczał się po drodze jako pierwszy z kolumny, przed nim nie znajdowały się żadne inne samochody. Kolejne samochody z kolumny przemieszczały się w odległości kilkudziesięciu metrów za nim. Padał wtedy mało intensywny deszcz (tak zwana „mżawka”). Mając na uwadze znaczną prędkość pojazdu kierowanego przez W. O. oraz fakt, że poruszał się on jako pierwszy w kolumnie samochodów, funkcjonariusz Policji K. Z. (1), stojąc na poboczu drogi K -1, zmierzył jego prędkość za pomocą urządzenia (...) 20-20 100LR. Pomiar przeprowadzony z odległości 281 metrów wykazał, iż pojazd M. (...) o nr rej. (...) przemieszczał się z prędkością 166 km/h. Pomiar został przeprowadzony w sposób prawidłowy. Mając na uwadze przekroczenie prędkości przez kierującego pojazdem M. o 66 km/h K. Z. (1) nakazał W. O. zatrzymanie się na poboczu drogi w celu ukarania go mandatem karnym za popełnione wykroczenie. W celu zatrzymania się do kontroli drogowej, W. O. musiał intensywnie hamować.

- zeznania K. Z. (2) (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:26:16 do 00:49:50, k. 2 – 3 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:47:44)

- częściowo wyjaśnienia W. O. (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:06:31 do 00:17:20, oraz od 01:22:56 do 01:27:10; k. 7 – 8 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 moment od 00:14:22)

- notatka urzędowa (k. 1)

- kopie notatników służbowych funkcjonariuszy Policji (69 - 72; 74 – 79)

W momencie kiedy W. O. zatrzymał się do kontroli, na poboczu drogi stał jedynie K. Z. (1), a jego kolega z patrolu A. Ż. znajdował się we wnętrzu radiowozu przeprowadzając czynności z innym kierowcą zatrzymanym nieco wcześniej. W. O. zapoznano z wynikiem pomiaru i zaproponowano mu mandat karny w wysokości 400 zł oraz 10 punktów karnych. Kierujący pojazdem M. (...) nie przyjął jednak mandatu wskazując, że w momencie kontroli padał deszcz i panowało silne natężenie ruchu a na obu pasach ruchu jechało po kilka samochodów.

- częściowo zeznania K. Z. (2) (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:26:16 do 00:49:50, k. 2 – 3 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:47:44)

- zeznania A. Ż. (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:50:59 do 01:17:43; k. 4 – 5 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 01:13:06 )

- wyjaśnienia W. O. (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:06:31 do 00:17:20, oraz od 01:22:56 do 01:27:10; k. 7 – 8 w zw. z nagraniem z rozprawy z dnia 28.03.2017 moment od 00:14:22)

**Obwiniony W. O.** ma 60 lat, legitymuje się wykształceniem wyższym, jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą z której osiąga dochód w kwocie około 5.000 zł netto miesięcznie, jest żonaty, na utrzymaniu posiada jedno małoletnie dziecko, jest właścicielem domu jednorodzinnego o powierzchni 150 m<sup>2</sup>, jest osobą niekaraną.

- oświadczenie W. O. (nagranie z rozprawy z dnia 28.03.2017 r. k. 25 moment od 00:01:50 do 00:05:31)

**Obwiniony W. O.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wskazał, że w momencie jego kontroli padała silna mżawka co mogło zakłócić pomiar prędkości. Poruszał się w kolumnie samochodów, inne pojazdy znajdowały się zarówno

z tyłu, z przodu jak i z boku jego samochodu. Nie obserwował licznika pojazdu i nie wie

z jaką prędkością jechał, był skoncentrowany na trasie i innych pojazdach znajdujących się

w pobliżu. Na pewno nie jechał z prędkością 166 km/h gdyż zarówno warunki pogodowe jak i natężenie ruchu na to nie pozwalały. Nie potrafił jednak podać z jaką prędkością kierował pojazd. Kiedy policjant dał znak żeby się zatrzymał wyhamował jeszcze przed miejscem gdzie stał funkcjonariusz, co nie byłoby możliwe gdyby jechał z prędkością 166 km/h. Kiedy hamował i zatrzymał się do kontroli, wyprzedziły go jeszcze inne samochody. Posiada pojazd wysokiej klasy, który czyta znaki drogowe i informuje go o aktualnej dopuszczalnej prędkości na danym odcinku drogi. Pierwszy raz spotkał się z tym, żeby na drodze K – 1 prowadzono kontrolę prędkości w miejscu, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 100 km/h i był zaskoczony miejscem, w którym stali funkcjonariusze. Cała trasa K – 1 jest przy tym poszatkowana przez linie wysokiego napięcia, które również mogły zakłócać przeprowadzenie pomiaru. Niewykluczone jest przy tym, że zmierzona prędkość dotyczyła któregoś z innych pojazdów. Sama kontrola przebiegła w sposób kulturalny i rzeczowy. Ma prawo jazdy od 42 lat i jest zawodowym kierowcą.

**SĄD DOKONAŁ NASTĘPUJĄCEJ OCENY DOWODÓW:**

Zgromadzony w sprawie nieosobowy materiał dowodowy w postaci, - notatka urzędowa, poświadczona za zgodność z oryginałem kopia świadectwa legalizacji, informacja (...) z dnia 10.05.2017 r., kopia instrukcji urządzenia pomiarowego, kopie notatników służbowych funkcjonariuszy Policji, kopia karty zapoznania się z treścią instrukcji obsługi urządzenia pomiarowego U. L., nie był w toku postępowania podważany i Sąd również nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować jego wiarygodność. Powyższe dowody stanowiły dla Sądu podstawę odpowiednich ustaleń faktycznych.

Dokonując oceny osobowych źródeł dowodowych, za wiarygodne w przeważającej mierze Sąd uznał zeznania funkcjonariusza Policji K. Z. (2) – który wykonał pomiar szybkości pojazdu kierowanego przez obwinionego za pomocą urządzenia (...) 20-20 100LR i to głównie na jego depozycjach oparł podstawę faktyczną rozstrzygnięcia uznając, że jest on osobą całkowicie postronną dla obwinionego i nie ma żadnego interesu

w tym by zeznawać nieprawdę, a jego zeznania korespondują z depozycjami A. Ż. jak i znajdują oparcie w rzeczowym materiale dowodowym w postaci kserokopii notatników służbowych, informacji z KPP w R. jak i instrukcji urządzenia miernika laserowego. Sąd uznał wiarygodność w/w świadka zwłaszcza w zakresie w jakim wskazywał, że

w momencie wykonywania pomiaru, samochód obwinionego poruszał się jako pierwszy

w kolumnie samochodów, a w jego pobliżu nie było żadnych innych pojazdów. Świadek zauważył przy tym, że kolejne samochody mogły przemieszczać się za pojazdem obwinionego w odległości co najmniej kilkudziesięciu metrów i niemożliwym jest, żeby to ich prędkość została zmierzona. Po zasygnalizowaniu konieczności zatrzymania się, kontrolowany samochód musiał przy tym intensywnie zahamować, aby zredukować swoją prędkość. W tym zakresie depozycje w/w świadka są konsekwentne, stanowcze, logiczne. K. Z. (2) szczególnie akcentował przy tym, że wykonując pomiar prędkości zawsze zwraca uwagę na to, żeby kontrolowany pojazd przemieszczał się samotnie, tak aby wykonanego pomiaru nie można było w żaden sposób zakwestionować. Składając zeznania przed Sądem K. Z. (2) w fachowy i rzetelny sposób przedstawił szczegóły funkcjonowania urządzenia (...) 20-20 100LR, przy czym jego depozycje w tym zakresie pokrywają się z treścią instrukcji obsługi w/w urządzenia załączonego w akta sprawy. Tytułem przykładu wskazać można, że świadek wytłumaczył na czym polega „efekt kosinusowy”, (o którym wspomina także instrukcja urządzenia 60 – 61), przez który wynik pomiaru prędkości pokazany przez urządzenie jest tak naprawdę niższa niż rzeczywista prędkość zmierzonego pojazdu (a to z uwagi na kąt istniejący między linią ruchu pojazdu kontrolowanego a linią wiązki laserowej), co oznacza, że sposób pomiaru de facto działa na korzyść kierowcy zaniżając rzeczywistą prędkość z jaką się poruszał. K. Z. (2) zwrócił też uwagę, że wykonując pomiar prędkości pojazdu obwinionego nie mógł błędnie zmierzyć prędkości innego pojazdu poruszającego się po przeciwnym pasie ruchu w przeciwnym kierunku, gdyż wtedy urządzenie zaznaczyłoby, że zmierzona prędkość jest „prędkością odjazdową” (to jest pojazdu oddalającego się od ogniska lasera, a nie zbliżającego się doń). W sytuacji, w której występują natomiast zakłócenia uniemożliwiające prawidłowe wykonanie pomiaru, urządzenie nie wyświetla prędkości, a jedynie kod błędu (podobnie instrukcja - k. 68 oraz 59). Świadek ten akcentował przy tym, że zawsze stara się wykonać pomiar jak najlepiej i nie ma żadnego interesu w tym, by komukolwiek wmawiać prędkość

z którą tak naprawdę nie jechał.

Sąd odmówił natomiast przymiotu wiarygodności depozycjom K. Z. (2) jedynie w zakresie w jakim stwierdził, że w momencie kiedy mierzył prędkość pojazdu kierowanego przez W. O., to jego kolega z patrolu stał nieopodal niego asystując mu. W tej części zeznania świadka stoją bowiem w sprzeczności zarówno z treścią wyjaśnień obwinionego, jak i ze szczegółowymi zeznaniami drugiego z Policjantów – A. Ż., który stanowczo stwierdził, że przebywał wtedy we wnętrzu radiowozu przeprowadzając czynności wobec innego kierującego. W ocenie Sądu - z uwagi na upływ czasu od przedmiotowego zdarzenia - K. Z. (2) pomylił się w tym zakresie błędnie zapamiętując tą okoliczność. Zdaniem Sądu powyższe nie wpływa jednak na całościową ocenę wiarygodności tego świadka, gdyż przedmiotowa okoliczność jest dla całej sprawy kwestią drugorzędną i nie ma istotnego znaczenia dla jej rozstrzygnięcia. Pamiętać przy tym należy, że K. Z. (2) jako funkcjonariusz wydziału drogowego, w okresie ponad pół roku jaki upłynął od przedmiotowego zdarzenia, musiał przeprowadzić sporo innych kontroli prędkości, przy czym zapewne niejednokrotnie miał przy tym zapewnioną asystę kolegi z patrolu. Brak precyzji w tym zakresie jest więc rzeczą w zupełności zrozumiałą. Każda bowiem kontrola pomiaru prędkości danego pojazdu przebiega w podobny zasadniczo sposób i może dochodzić do

pomylenia okoliczności konkretnego pomiaru z innym. Niemniej jednak należy zauważyć, że o ile kwestia, czy kontrola prędkości nastąpiła przy asyście kolegi czy też bez niej, jest w codziennej pracy policjantów rzeczą zmienną (co zależy od tego, czy kolega z patrolu ma w międzyczasie jakieś inne czynności do przeprowadzenia czy też nie), to same zasady przeprowadzenia pomiaru, takie jak wybieranie „osamotnionego celu”, czy praca w odpowiednich warunkach atmosferycznych, pozostają stałe i niezmiennie, co zresztą akcentował sam świadek.

Podsumowując ocenę zeznań K. Z. (2) Sąd stwierdził, że jest on osobą w pełni kompetentną do obsługi urządzenia (...) 20-20 100LR, dobrze zna jego instrukcję i zasady prawidłowego wykonania pomiaru prędkości, a przeprowadzona przez niego kontrola prędkości na pojeździe obwinionego była profesjonalna i tym samym w pełni miarodajna. Zeznania K. Z. (2) w połączeniu z kserokopią świadectwa legalizacji ponownej urządzenia oraz kserokopią instrukcji urządzenia są przy tym przy tym kluczowe dla przypisania winy obwinionemu.

Oceniając z kolei zeznania świadka A. Ż. Sąd uznał, iż w całości polegają one na prawdzie. Depozycje w/w są bowiem logiczne, stanowcze i spontaniczne, a A. Ż. jest przy tym osobą całkowicie postronną dla obwinionego i nie ma interesu w tym by zeznawać nieprawdę. Ponadto jego depozycje znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci kserokopii notatników służbowych, informacji z KPP w R., a także częściowo w zeznaniach świadka K. Z. (2) i wyjaśnieniach obwinionego. Świadek A. Ż. szczerze przyznał, że nie widział samego momentu kontroli obwinionego, gdyż w tym czasie przebywał we wnętrzu radiowozu i był skoncentrowany na czymś innym. Depozycje A. Ż. okazały się jednak o tyle przydatne w przedmiotowej sprawie, że potwierdził on jakie zwyczajowe zasady obowiązują przy korzystaniu z urządzenia (...) 20-20 100LR – zwłaszcza wybieranie samotnie poruszających się pojazdów do kontroli oraz praca w co najmniej umiarkowanych warunkach atmosferycznych (choć jak wskazywał – instrukcja urządzenia dopuszcza zarówno pracę w opadach śniegu, deszczu, podczas występującej mgły a także, pomiar konkretnych samochodów poruszających się w kolumnie), a to w celu jak największej przejrzystości pomiaru i zminimalizowania ryzyka nie przyjęcia mandatu przez skontrolowanego kierowcę. A. Ż. w swoich zeznaniach zwrócił przy tym uwagę, że urządzenie (...) 20-20 100LR jest wygodne w użyciu i umożliwia ono precyzyjne wybranie pojazdu kontrolowanego.

Konsekwencją powyższej oceny dowodów jest odmówienie wiary tym fragmentom wyjaśnień oskarżonego, w których zaprzecza jakoby miał on kierować samochód

z prędkością 166 km/h oraz że przemieszczał się w kolumnie innych pojazdów. W tym zakresie depozycje W. O. stoją bowiem w całkowitej sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami świadka K. Z. (2) wspieranymi depozycjami A. Ż.. Wypada przy tym również zwrócić uwagę na wewnętrzną sprzeczność w jaką popadł obwiniony, który z jednej strony stwierdził, że nie obserwował prędkościomierza swojego pojazdu, z drugiej strony kategorycznie wykluczył jakoby miał poruszać się

z prędkością 166 km/h, przy czym jednocześnie dopytywany nie potrafił podać z jaką – chociażby orientacyjną – prędkością mógł się poruszać. Doświadczenie życiowe w zakresie prowadzenia pojazdu (jakiegokolwiek marki) prowadzi do wniosku, iż na bieżąco mimo chodem, co jakiś czas sprawdzamy swym wzrokiem zegary i wskaźniki znajdujące się na desce rozdzielczej pojazdu. Nadto należy zauważyć, że obwiniony w trakcie postępowania kilkakrotnie zwracał przy tym uwagę, że jest kierowcą z wieloletnim doświadczeniem

i z „przejechaną” sporą liczbą kilometrów. Doświadczenie życiowe wskazuje natomiast, że nawet średnio zaawansowani, a nierzadko nawet początkujący kierowcy potrafią

w przybliżeniu podać chociaż przybliżoną prędkość z jaką się poruszają, bez konieczności spoglądania na prędkościomierz pojazdu. W. O. nie chciał tego jednak z jakichś powodów uczynić. Warto przy tym zauważyć, że sam obwiniony składając wyjaśnienia przyznał, że zaskoczyła go drogowa kontrola prędkości w miejscu, w którym obowiązuje ograniczenie do 100 km/h, co zdarzyło mu się chyba pierwszy raz w życiu. Zdaniem Sądu W. O. nie spodziewając się zupełnie możliwości kontroli drogowej na przedmiotowym odcinku drogi, zlekceważył sobie obowiązujące na nim ograniczenie prędkości. Chybiona pozostała przy tym obrona przez obwinionego linia obrony, a polegając na próbach kwestionowania prawidłowości pomiaru z powodu występującej intensywnej mżawki, występowania przy trasie linii energetycznych wysokiego napięcia, czy też możliwości pomyłki przy pomiarze

(zmierzeniu prędkości innego pojazdu). Zarówno z treści zeznań funkcjonariuszy Policji jak i zwłaszcza z instrukcji urzędnika (...) 20-20 100LR oraz zaświadczenia jego ponownej legalizacji wynika, że przedmiotowy przyrząd pozwala na precyzyjny pomiar prędkości samochodu poruszającego się nawet w środku kolumny pojazdu (choć w przedmiotowym wypadku nie miało to miejsca), jak właściwą pracę w trakcie opadów deszczu lub śniegu (przez co nie było konieczności występowania do (...) o informacje na temat warunków pogodowych panujących w miejscu i w czasie kontroli).

Za wiarygodne Sąd uznał natomiast te fragmenty wyjaśnień obwinionego, w których potwierdził fakt przemieszczania się samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) w kierunku K. z W. i jego zatrzymanie w związku z kontrolą prędkości, gdyż w tym zakresie jego depozycje znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków K. Z. (2), A. Ż. oraz korespondują z materiałem dowodowym w postaci notatki urzędowej oraz kserokopii notatników służbowych Policjantów.

### **SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:**

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne i dokonując oceny dowodów jak w powyższy sposób Sąd uznał, że wina popełnienia zarzucanego obwinionemu czynu została mu udowodniona, to znaczy, że W. O. w dniu 19 października 2016 r., o godz. 16.05, w miejscowości D. gm. K. na drodze K – 1 (419 km), kierując samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 66 km/h, jadąc z prędkością 166 km/h w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 100 km/h.

Zgodnie z art. 92a kw kto, prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, podlega karze grzywny.

Stosownie do 20 ust. 3 pkt 1 ppkt c ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602 ze zmianami) Prędkość dopuszczalna poza obszarem zabudowanym, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, wynosi w przypadku samochodu osobowego, na drodze ekspresowej jednojezdniowej oraz na drodze dwujezdniowej co najmniej o dwóch pasach przeznaczonych dla każdego kierunku ruchu - 100 km/h.

Dla wyczerpania dyspozycji art. 92a kw nie jest wymagane wystąpienie jakiegokolwiek skutku jest ono bowiem wykroczeniem formalnym. Wystarczające w tym zakresie jest bowiem samo niepodporządkowanie się ograniczeniom prędkości wynikającym z ustawy lub znaku drogowego (P. Daniluk, (red) Kodeks wykroczeń, komentarz, Warszawa 2016, wydanie I, dostęp: Legalis/el 2017).

Tym samym Sąd stwierdził, że W. O. swym zachowaniem polegającym na kierowaniu pojazdem marki M. (...) z prędkością 166 km/h, po odcinku drogi krajowej nr (...), stanowiącą drogę dwujezdniową o dwóch pasach przeznaczonych dla każdego kierunku ruchu, na której obowiązują ustawowe ograniczenie prędkości dla samochodów osobowych do 100 km/h, wypełnił wszystkie znamiona przedmiotowe wykroczenia stypizowanego w art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 3 pkt 1 ppkt c ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602 ze zmianami).

Obwiniony jest więc winny dokonania zarzucanego mu czynu, bowiem mając możliwość zachowania się zgodnie z prawem postąpił wbrew niemu. Wina ta wynika z faktu, że nie ustalono okoliczności ją wyłączających.

Sąd stoi na stanowisku, że stopnie zarówno zawinienia, jak i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez W. O. nie są znaczne, chociaż z całą pewnością wyższe niż znikome. Na taką ocenę wpływają zdaniem Sądu następujące okoliczności:

- działanie z zamiarem bezpośrednim;
- przekroczenie dopuszczalnej prędkości aż o 66 km/h i to w sytuacji kiedy występowały delikatne opady deszczu.

Wymierzając W. O. karę za zarzucany mu czyn, Sąd miał na względzie dyrektywy zawarte w art. 33 kw – przede wszystkim przeciętny stopień zawinienia oraz społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Jako okoliczności obciążające W. O., Sąd uznał działanie z zamiarem bezpośrednim; przekroczenie dopuszczalnej prędkości aż o 66 km/h i to w sytuacji kiedy występowały delikatne opady deszczu.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał dotychczasową niekaralność obwinionego.

W ocenie Sądu orzeczona kara grzywny w wysokości 500 zł. spełni swe cele w zakresie zarówno prewencji indywidualnej, uświadamiając obwinionemu wagę naruszonych przez niej norm prawnych, jak i adekwatna będzie z punktu widzenia społecznego poczucia sprawiedliwości w aspekcie tzw. prewencji generalnej.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw, mając na względzie brak przesłanek określonych w art. 624 § 1 kpk, Sąd zasądził od W. O. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które złożyły się:

- opłata w kwocie 50 zł, ustalona na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawie karnych (tekst jednolity Dz.U. z 1983 r., nr 49 poz. 233 ze zm.);
- zryczałtowana suma 100 zł tytułem zwrotu wydatków;

Sąd uznał tym samym, że aktualna sytuacja majątkowa i zarobkowa W. O. uzasadnia przyjęcie, że będzie on w stanie ponieść je bez finansowego uszczerbku dla siebie i osób pozostających na jego utrzymaniu.